

naar dette fastholdes, er det klart, at Virkningen af Loven maa blive den, at Helsingør Lodseri, hvis det fremdeles med Støtte af Marineministeriet udfører Lodsning i Store Bælt blot i samme Omfang som i de sidste Aar af det nævnte Femaar, maa komme til at tilbagebetale Penge, ja endog store Beløb, til Frederikshavn og Nyborg Lodserier. Det er simpelt hen dette, som er sket, og det er mod dette Forhold, man har vendt sig oppe i Landstinget, idet man endog er gaaet saa vidt, at man som forud nævnt har sagt, at Fordelingstallene „ganske sikkert er gale“. Jeg kommer til den modsatte Slutning, den nemlig, at de har virket helt efter deres Hensigt. Efter min Mening tager Revisionsbestemmelsen, for saa vidt den angaar Farvandslodsning, hovedsagtelig Sigte paa, at man nogle Aar, efter at Bestemmelsen var truffet, skulde have Lejlighed til paa ny at se paa Forholdene for at bedømme, hvorvidt det virkelig har været muligt til en vis Grad at forene de Interesser, der her fandtes, nemlig Frederikshavn, Nyborg og Helsingør Lodseriers Interesser, paa en saadan Maade, at ikke de enkelte Lodserier faldt i Søvn og ikke med Tjenstiver udførte de Lodsninger, som Sønæringslivet har Ret til at kræve af Lodserierne. Dette og ikke noget andet har efter min Mening været Hovedøjemedet med Revisionen, for saa vidt denne angaar Farvandslodsningerne. Naar jeg har tilladt mig at røre ved Spørgsmaalet, skyldes det den Omstændighed, at Marineministeriet, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, i det kommende Aar skal forberede Revisionen ogsaa af dette Spørgsmaal, hvis der er Anledning til Forandringer eller Revision, og min Henstilling skal da gaa ud paa, at Marineministeriet ikke vil lade sig forvirre af de Udtalelser, der er faldet i Landstinget særlig fra et nyvalgt Medlem, der ikke har kendt Sagens Forhistorie, men at Ministeriet helt igennem vil bedømme Forholdet ud fra de Forudsætninger, der i sin Tid har været Folketingsudvalgets Forudsætninger. Naar dette sker, tvivler jeg ikke om, at alt vil ordne sig til Fryd og Gammen for samtlige tre interesserede Lodserier. Jeg haaber, at et saadant Resultat maa naas, og jeg haaber det dobbelt, fordi jeg har Grund til at tro, at Marineministeriet, der oprindeligt var imod den i 1912 vedtagne Ordning, senere med Glæde har arbejdet med denne. Jeg udtaler altsaa det Haab, at Resultatet af Revisionen for Marineministeriets Vedkommende vil blive dette, at man fore-

slaar enten at blive ved de i sin Tid vedtagne Fordelingstal eller at gaa tilbage til den gamle Ordning paa den Maade, at Øresunds-Lodserierne, særlig Helsingør Lodseri, holder sig paa deres Distrikt i Øresund, medens Frederikshavn og Nyborg Lodserier efter gammel Skik besørger Lodsningen i Store Bælt.

Maa jeg, før jeg slutter, berøre endnu et Punkt nemlig Pensionsforholdene. I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses det, at Marineministeriet ønsker at optage en Ændring af Pensionsbestemmelserne for Lodsvæsenet under den nu forestaaende Revision, og jeg ved, at man i Marineministeriet med megen Interesse beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Jeg erkender i fuldeste Maal, at der trænges til en fastere Ordning af dette Forhold, og jeg ønsker Marineministeriet, at det maa have en lykkelig Haand til at føre denne Sag til et Resultat, der kan tilfredsstille alle Parter.

Christian Rasmussen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give begge de foreliggende Lovforslag min Tilslutning. Lovforslaget om at nedlægge Bogø Lodseri er saa selvindlysende, at det kan der slet ikke diskuteres om, og Lovforslaget om at udskyde Revisionen af Lodsloven, indtil de nuværende abnorme Forhold er ophørt, kan der heller ikke siges noget til. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at Regeringen har taget Initiativet i saa Henseende.

Derimod vil jeg gerne sige et Par Ord til den ærede foregaaende Taler (Birch). Jeg ved ikke, om jeg har Lov til at sige, at hans Udtalelser paa det nuværende Tidspunkt nærmest forekommer mig meningsløse, men det er i hvert Fald min Tanke, at de er det. Jeg synes ikke, der er Spor af Anledning til at grave de gamle Stridsspørgsmaal op paa et Tidspunkt, hvor vi er ganske enige om, at man skal udsætte hele Sagens Afgørelse. Naar den foreligger udarbejdet af Ministeriet og den snævre Kommission, som Ministeriet har tilkaldt til at forme de forskellige Forslag, er det tidsnok at tale om den Side af Sagen. Derfor gentager jeg, at det forekommer mig, at den ærede foregaaende Talers Udtalelser i saa Henseende var meningsløse.

Slengerik: Jeg anbefaler Lovforslagene til Vedtagelse.

Abrahamsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale begge de fore-